

СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В УКРАЇНІ

І. Е. Линник, д-р техн. наук, проф.

О. В. Бочаров, студент

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

linnik.xnugx@gmail.com

За даними Центру перспективних соціальних досліджень в Україні проживає 2.8 млн (6,1 % від загальної кількості населення) людей з обмеженими можливостями [1].

Не зважаючи на те, що в Україні прийнято багато законів і постанов, що захищають права людей з обмеженими можливостями, вони залишаються декларативними, не забезпеченими матеріальними ресурсами та механізмами управлінського впровадження [2].

Люди з обмеженими можливостями є найбільш вразливою категорією населення. Вони недостатньо матеріально захищені. Житлові приміщення не обладнані спеціальними засобами та пристосуваннями. У таких людей виникають проблеми з отриманням повноцінної освіти, через відсутність безбар'єрних входів до навчальних закладів, вільних доступів до верхніх поверхів, доступу до громадського транспорту. Вирішенням цієї проблеми може стати дистанційне навчання [2].

Існує проблема працевлаштування людей з обмеженими можливостями, незважаючи на те, що в Україні введено квоти робочих місць для цієї категорії громадян. Проте лише 55 % підприємств дотримуються встановленого показника, їм вигідніше сплатити штраф, ніж забезпечити роботою інваліда. Вирішенням проблеми стало б державне фінансування роботодавців, готових приймати на роботу людей з обмеженими можливостями, розробка цільових програм державного значення, які стимулювали б роботодавців приймати на роботу співробітників з обмеженими можливостями [2].

У деяких містах почали їздити маршрутки з пандусами для велосипедистів і людей з обмеженими можливостями. На дверях автобуса зображений велосипед, дитяча коляска і коляска для людей з обмеженими можливостями.

Але не можна сказати, що в Україні зовсім нічого не робиться задля соціального захисту маломобільних груп населення. В під'їздах житлових будинків починають монтувати стаціонарні і відкидні пандуси, але ще дуже мало будинків обладнані ними. На сьогоднішній день 96 % будівель закладів охорони здоров'я частково забезпечені вільним доступом для людей з обмеженими можливостями.

У містах з'явилися автобуси і тролейбуси, обладнані спеціальними відкидними пандусами для заїзду колясок. На автостоянках і парковках виділено місця для інвалідів. Наземні пішохідні переходи обладнують спеціальними звуковими сигналами для слабкозорих людей.

Таким чином людям з обмеженими можливостями треба дати шанс у відновленні до звичайного життя. В мають бути рівноправними членами суспільства.

Список використаних джерел:

1. Проблеми інвалідів важливі для суспільства [Електронний ресурс] / Урядовий кур'єр. – URL : <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/problemi-invalidiv-vazhlivi-dlya-suspilstva/>.
2. Кравченко М. В. Актуальні проблеми соціального захисту інвалідів в Україні [Електронний ресурс]. – URL : <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10kmvziu.pdf>.